

opusdei.org

Preces Opus Dei

Wierni Prałatury codziennie wznoszą swe serca do Pana w modlitwie uwielbienia, dziękczynienia i prośby do Boga Ojca przez Jezusa Chrystusa w Duchu Świętym, w swoich osobistych potrzebach i potrzebach bliźnich.

01-11-2018

W swoich *zapiskach osobistych* 10 grudnia 1930 św. Josemaría zapisał: ***W tych dniach sporządzamy kopie „Preces ab Operis Dei sociis recitandae”.*** ***Zaaprobował je mój***

spowiednik. Widać, że Pan chciał, byśmy zaczęli od modlitwy, ponieważ takie powinno być wewnątrznie Jego Dzieło [1] Te słowa Założyciela Opus Dei wiernie odbijają to, czego zawsze nauczał: **modlitwa jest fundamentem duchowego gmachu [2]**, wszelkiej pracy nadprzyrodzonej, wszelkiej działalności apostołskiej, nieodzownym środkiem osiągnięcia sukcesu w walce o świętość [3]. Ta potrzeba każdej chrześcijańskiej duszy [4] realizuje się w Dziele poprzez *Preces* (liczba mnoga od łac. *modlitwa, błaganie*). Wierni Prałatury codziennie wznoszą swe serca do Pana w modlitwie uwielbienia, dziękczynienia i prośby do Boga Ojca przez Jezusa Chrystusa w Duchu Świętym, w swoich osobistych potrzebach i potrzebach bliźnich. W ten sposób w tej małej **częstce** wielkiej Bożej rodziny, jaką jest Kościół, na nowo powtarza się scena z czasów pierwotnego Kościoła

opisywana przez św. Łukasza:
wszyscy oni trwali jednomyślnie na modlitwie, a jeden duch i jedno serce ożywiały wszystkich [5].

Św. Josemaría ułożył tę modlitwę na początku istnienia Dzieła z tekstów Pisma Świętego oraz tekstów liturgii Kościoła. Codziennie odmawiając tę modlitwę wierni Dzieła dziękują Bogu za dar swojego chrześcijańskiego powołania i okazują swą pełną dyspozycyjność w wykonywaniu Jego woli. Preces rozpoczynają się od *serviam!*, które stanowi syntezę intencji służby Bogu i krzewienia jego Królestwa w całym świecie. Dlatego po zwróceniu się słowami uwielbienia i dziękczynienia ku Trójcy Przenajświętszej, wierni Dzieła zwracają się kierują się *ad Iesum Christum Regem*, ku Jezusowi Chrystusowi Królowi, który posyła ich, by wszystkim ludziom otwierali Boże drogi na ziemi.

Oddając się pod opiekę miłosiernego Boga wezwaniami Psalmu 27(26) – *Pan światłem i zbawieniem moim; kogóż mam się lękać?* – uciekają się również do wstawiennictwa Najświętszej Dziewicy, pośredniczki wszelkich łask, do wstawiennictwa św. Józefa, patrona Kościoła powszechnego, Aniołów Stróżów, w których święto narodziło się Opus Dei, i św. Josemaríi, z miłością i dziecięcym zaufaniem. To ostatnie wezwanie zostało dodane 17 maja 1992 r. po beatyfikacji Sługi Bożego Josemaríi Escrivy a potem lekko zmodyfikowane 6 października 2002 r., w dniu w którym św. Jan Paweł II kanonizował Założyciela Opus Dei.

Po tych wezwaniach następują prośby. Na pierwszym miejscu – co oczywiste – za Ojca Świętego, *by Pan zachował go i ożywił i błogosławionym uczynił na ziemi* oraz za Biskupów poszczególnych diecezji. Kolejna prośba dotyczy

jedności apostołstwa – tak jak Jezus Chrystus w czasie Ostatniej Wieczerzy – *aby wszyscy stanowili jedno, jak Ty, Ojczy, we Mnie, a ja w Tobie* – i za wszystkich, którzy z miłości do imienia Pańskiego współpracują z Prałaturą w jej działaniach apostołskich.

Kontynuując modlitwę za pasterzy Kościoła, modlimy się następnie za Prałata Opus Dei, którego Bóg ustanowił na ziemi głową tej części Ludu Bożego. Po synowsku nazywamy go „Ojcem”. W tej rodzinnej modlitwie nie może naturalnie zabraknąć prośby w intencji pozostałych wiernych Prałatury zarówno żywych, jak zmarłych.

W modlitwach końcowych wierni ponownie wzywają Boga, pewni, że zostaną wysłuchani. Ufając Jego miłosierdziu, proszą Go by rozпалиł ich serca i ich wnętrza – całe ich

jestestwo – ogniem Ducha Świętego. Proszą Go również, by swoim natchnieniem i swoją pomocą pomógł im doprowadzić do końca wszystkie ich działania: modlitwę, pracę i wszelkie zajęcia. Błagają w końcu o *gaudium cum pace*, owoce walki wewnętrznej, o *czas na szczerą pokutę, łaskę i pociechę Ducha Świętego oraz wytrwałość w Opus Dei*.

Na koniec proszą o wstawiennictwo Patronów prac apostolskich Dzieła – św. Archaniołów Michała, Gabriela i Rafała oraz św. Apostołów Piotra, Pawła i Jana. Jeżeli podczas odmawiania Preces obecny jest kapłan, udziela on błogosławieństwa, aby *Pan był zawsze w waszym sercu i na waszych ustach*. Końcowe pozdrowienie przypomina pozdrowienie pierwszych chrześcijan, jest zarazem ludzkie i nadprzyrodzone: *pax, in æternum*.

Tłumaczenie "Preces" na polski

[1] Zapiski wewnętrzne, n. 128, w: A. Vázquez de Prada, *Założyciel Opus Dei*, tom 1. Wydawnictwo „M”, Wydawnictwo św. Jacka, Kraków, 2002, s. 405

[2] *Droga*, 83

[3] por. 1 Tes 4,3

[4] por. Katechizm Kościoła Katolickiego, 2744-2745

[5] por. Dz 1,14; 4,32